

Beszámoló

Az elmúlt évben a pályázatban leírt projekt megvalósításával dolgoztam. A projekt témája a minket körülvevő, de nem látható, nem tapintható, de általam megélt világ megjelenítése képi síkon. A célom, hogy bárki, nézve a festményeim kínálta látványt, ráérezzen arra (részben vagy teljesen) amit én megtapasztaltam abban a pillanatban, amikor a festményt létrehoztam. Majd később, a már benne jelen lévő állapotot tovább adhatja jelenlétével másoknak és akár a hely(ek)nek ahol tartózkodik, amelyek majd esetleg meginspirálnak valakit ismét- így egy körforgás jön létre, mert minden összefügg és elválaszthatatlan. Folytonos változás és fejlődés történt a munkáimban. Eleinte tágas, szellős, nyílt képek születtek, amik lassan átalakultak geometrikus formákkal töltött terekké. Ez a láthatatlan energia vizuális ábrája.

A sorozat kiállításra került a sepsiszentgyörgyi Lábás Házban, közösen Căbuz Annamáriával, 05.08.2015 kezdettel (az esemény plakátja a mellékletben látható). A megnyitó beszédet Mira Marinceş mondta. Viszont volt "Finissage" is a kiállítás utolsó napján, ahol magam tartottam tárlatvezetést és létrejött egy élő kommunikáció a művész, alkotás és nézők között. Különleges tapasztalat volt élőben kommunikálni a nézőkkel, akik a festmények láttán azonnali megéléseiket reflektálták, kérdéseket tettek fel, véleményt fejtettek ki direkt módon. Értékes tapasztalat volt számomra látni, hogy azon túl, amit magam megélttem az alkotás pillanatában, és rögzítettem képi síkon, mit adott hozzá a kívülálló. Ugyan mindenki a saját prizmáján keresztül értelmezte a látottakat, az alaphangulat közös maradt. Azt a következtetést vontam le, hogy mindaz amit szerettem volna átadni nagy mértékben átmegy a nézőnek, még ha nem is tudja megfogalmazni, megmagyarázni mentálisan. Ezt a reakciókból, az emberek hangulatából, és nem végső soron az elmondottakból figyeltem meg.

A projektben említett Stockholmi kiállítás végül augusztusra van időzítve ahol ismét megmutatom a létrejött munkákat. Élmény lesz a hazaitól eltérő közegben "letesztelni" a festmények hatását, és elbeszélgetni a nézőkkel, mert itt is tárlatvezetésre fog sor kerülni.

Abban segített az ösztöndíj, hogy probléma nélkül az alkotáshoz szükséges anyagokat beszerezsem (vászon, festék stb.), fenntartsam a műtermemet (bér, költségek) és nem utolsó sorban a kiállítások megrendezési költségeit fedezze (itt a következő Stockholmi út költségeit is értem).

